

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1997 r.

w sprawie określenia trybu wyznaczania zakładów pracy, w których jest wykonywana praca, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego, szczegółowych obowiązków tych zakładów i instytucji użyteczności publicznej w zakresie wykonywania tej pracy oraz szczegółowych zasad gospodarowania środkami uzyskanymi z jej wykonywania, jak również szczegółowych zasad wynagradzania wyznaczonych pracowników odpowiedzialnych za organizację pracy skazanych i jej przebieg, a także określenia ulg podatkowych dla tych zakładów i instytucji.

Na podstawie art. 124¹ § 2 Kodeksu karnego wykonawczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na wniosek prezesa sądu wojewódzkiego wojewoda wyznacza zakłady pracy, w których jest wykonywana praca, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego, zwane dalej „pracodawcami”, spośród mających siedzibę na terenie województwa:

- 1) pracodawców, dla których organem założycielskim jest terenowy organ administracji rządowej, po porozumieniu z tymi pracodawcami,
- 2) pracodawców, dla których organem założycielskim jest organ samorządu terytorialnego, jeżeli ten organ wyrazi na to zgodę,

3) przedsiębiorstw państwowych utworzonych przez naczelne lub centralne organy administracji rządowej, jeżeli pracodawca wyrazi na to zgodę.

2. Wykaz wyznaczonych pracodawców, o których mowa w ust. 1, wojewoda przesyła prezesowi sądu wojewódzkiego.

§ 2. Pracodawca, w tym również instytucja użyteczności publicznej, w której jest wykonywana praca, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego, powinien tak zorganizować pracę skazanych, aby była ona wydajna i kształtowała pożądaną postawę skazanych.

§ 3. Pracodawcy są obowiązani zgłaszać właściwemu sądowi rejonowemu rodzaj pracy i liczbę miejsc pra-

cy, którą mogliby wykonywać skazani, oraz przewidywaną liczbę godzin pracy w przeliczeniu na jednego skazanego. O zmianie tych danych pracodawca jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy sąd rejonowy.

§ 4. 1. Pracodawca jest obowiązany zatrudnić skazanego skierowanego przez sąd w celu wykonywania pracy, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego.

2. Pracodawca określa rodzaj pracy, jeżeli nie zostało to określone przez sąd przy kierowaniu do wykonania orzeczenia.

3. Przy przydziale pracy należy uwzględnić wiek, stan zdrowia i, w miarę możliwości, kwalifikacje lub posiadane umiejętności skazanego.

4. Pracodawca jest obowiązany:

- 1) zapewnić skazanemu bezpieczne i higieniczne warunki pracy, środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, przewidziane do stosowania na danym stanowisku pracy,
- 2) zapoznać skazanego z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz
- 3) objąć skazanego badaniami lekarskimi, na zasadach dotyczących pracowników, w celu ustalenia zdolności do wykonywania pracy na określonym stanowisku.

5. Kobiet oraz młodocianych do 18 lat nie wolno kierować do wykonywania prac im wzbronionych.

6. Do prac, które mogą wykonywać tylko osoby odpowiedzialne określonym wymaganiom sanitarno-epidemiologicznym, kieruje się jedynie skazanych spełniających te wymagania, według odrębnych przepisów.

§ 5. Pracodawca jest obowiązany ubezpieczyć skazanego od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z wykonywaniem pracy.

§ 6. 1. Pracodawca przydziela skazanemu pracę w wymiarze godzin określonym w orzeczeniu i dokonuje podziału godzin pracy na tygodnie i dni w sposób odpowiadający organizacji pracy wykonywanej przez skazanego. Przy rozdziale godzin pracy należy, w miarę możliwości, uwzględnić prośbę skazanego.

2. Czas pracy skazanego nie pozostającego w stosunku pracy nie powinien przekraczać 8 godzin na dobę; na prośbę skazanego może być przedłużony do 12 godzin.

3. Skazanemu pozostającemu w stosunku pracy należy przydzielić pracę, którą może wykonywać w czasie, w którym nie wykonuje pracy w miejscu swojego zatrudnienia. Czas pracy skazanego nie powinien przekraczać łącznie 8 godzin na dobę; na prośbę skazanego może być przedłużony do 12 godzin.

4. Czas pracy skazanych:

- 1) skierowanych do pracy na stanowiskach, na których występują przekroczenia najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia,

2) kobiet w ciąży,

3) młodocianych do 18 lat

— nie może przekroczyć 8 godzin na dobę.

§ 7. 1. Pracodawca kieruje skazanych do pracy w zorganizowanych grupach.

2. W uzasadnionych wypadkach pracodawca może wyznaczyć skazanemu indywidualną normę pracy odpowiadającą liczbie godzin, które mają być przepracowane w danym dniu.

3. Praca skazanych odbywa się w formie pracy dozorowanej.

§ 8. 1. Pracodawca wyznacza i wskazuje sądowi pracownika odpowiedzialnego za organizowanie i dozоровanie pracy skazanych oraz przebieg tej pracy, zwanego dalej „wyznaczonym pracownikiem”.

2. Wyznaczony pracownik jest obowiązany prowadzić wymaganą przez sąd dokumentację, uczestniczyć na wezwania sądu w posiedzeniach w postępowaniu wykonawczym oraz, w razie niezbędnej potrzeby, w organizowanym przez sąd szkoleniu specjalistycznym.

§ 9.1. Pracodawca ustala harmonogram pracy skazanych, obejmujący czas, miejsce i rodzaj pracy, na okres co najmniej jednego miesiąca. Odpis harmonogramu pracodawca przekazuje sądowi.

2. Pracodawca przekazuje sądowi, w terminach przez sąd określonych, informację o liczbie godzin przepracowanych przez skazanego, rodzaju wykonywanej pracy oraz jego stosunku do pracy.

3. Pracodawca jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sąd o przeszkodzie uniemożliwiającej wykonywanie pracy.

§ 10. Pracodawca jest obowiązany pouczyć skazanego o obowiązku sumiennej i wydajnej pracy oraz przestrzegania ustalonego organizacją pracy porządku i dyscypliny.

§ 11. Pracodawca jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sąd o dacie rozpoczęcia i zakończenia wykonywania pracy, a także informować sąd o niezgłoszeniu się skazanego do zakładu pracy, o niepodjęciu przydzielonej mu pracy, o jej opuszczeniu bez usprawiedliwienia, o niesumiebnym i niewydajnym wykonywaniu pracy oraz o uporczywym nieprzestrzeganiu ustalonego organizacją pracy porządku i dyscypliny.

§ 12. 1. Pracodawca jest obowiązany prowadzić ewidencję prac wykonywanych przez skazanych oraz ustalać wysokość kwot odpowiadających wynagrodzeniu, jakie za wykonywaną pracę należałoby zapłacić, gdyby została wykonana na podstawie umowy o pracę lub umowy o świadczenie usług.

2. Z kwot, o których mowa w ust. 1, pracodawca pokrywa koszty związane z organizowaniem robót wykonywanych przez skazanych, a zwłaszcza wydatki na niezbędne badania lekarskie, o których mowa w § 4 ust. 4, środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, jak również na ubezpieczenie skazanych od następstw nieszczęśliwych wypadków i wynagrodzenie wy-

znaczonych pracowników, łącznie ze składkami na ubezpieczenie społeczne tych pracowników, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

§ 13. 1. Wysokość wynagrodzenia wyznaczonych pracowników z tytułu organizowania i dozoru pracy skazanych jest uzależniona od liczby skazanych pozostających pod ich dozorem.

2. Wyznaczony pracownik, dozoru pracę skazanych w liczbie do 10 osób, otrzymuje dodatkowo zryczałtowane wynagrodzenie miesięczne w wysokości od 2% do 20% jego wynagrodzenia zasadniczego.

3. W razie konieczności dozoru skazanych w liczbie powyżej 10 osób, można powierzyć wyznaczonemu pracownikowi dozoru skazanych bez dodatkowego wynagrodzenia, zwalniając go jednocześnie od innych obowiązków pracowniczych.

4. Wysokość wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, powinna być uzależniona od zakresu

wykonywanych zadań i liczby skazanych pozostających pod dozorem.

5. Z kwot, o których mowa w § 12 ust. 1, za zgodą sądu wykonującego orzeczenie, mogą być wypłacane wyznaczonemu pracownikowi nagrody za wyróżniające wykonywanie swoich obowiązków, jak również z tytułu osiągniętych wyników pracy przez skazanych.

§ 14. Pracodawcom, u których jest wykonywana praca, o której mowa w art. 85 § 1 Kodeksu karnego, przysługuje ulga w podatku dochodowym w wysokości 30% kwot, o których mowa w § 12 ust. 1.

§ 15. Przepisy § 4—14 stosuje się odpowiednio do instytucji użyteczności publicznej, z uwzględnieniem ich statusu prawnego i zadań.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*